

[Schovelin.]

Som Følge deraf vil mit Parti have vanskeligt ved at kunne medvirke til Lovforslagets Gennemførelse, ja, jeg gaar endogsaa saa vidt, at jeg paa Partiets Vegne vil sige, at vi ser med stor Beklagelse paa, at man nu skrider videre ad denne Vej. Jeg synes dog, man fra Regeringens Side oprindeligt stillede sig paa det Standpunkt, at det var en *midlertidig* Hjælp, der paa dette Punkt skulde ydes Sønderjylland, for at det kunde komme over visse Overgangsvanskeligheder, men Hjælpen skulde ikke fortsættes. I H. C. Andersens Eventyr om Snedronningen fortælles der, hvorledes lille Gerda af Kragerne blev ledet ind i Prinsens og Prinsessens Sovekammer, vækker dem og gør stort Postyr, og da Prinsen faar forklaret Gerdas Lidelseshistorie, saa siger han til lille Gerda de betegnende Ord, at han var slet ikke vred, han vilde endogsaa rose hende, men hun skulde ikke gøre det oftere. Paa samme Maade kunde man i sin Tid, da der blev fremsat Lovforslag om Ydelse af Rentegaranti, med nogen Sandhed sige, at man efter Omstændighederne kunde finde sig deri, ja, at man maa- ske oven i Købet kunde finde det rosværdigt under de givne Omstændigheder, men at det ikke burde gøres oftere. Og nu er vi netop i Færd med at gøre det en Gang til, det bliver efterhaanden en daarlig Vane at forøge Statsgarantien saa det ene Sted og saa det andet Sted og ikke mindst paa et Omraade som det foreliggende, hvor Statsgaranti principielt set intet har at gøre.

Lausten: Da jeg ligesom den ærede Ordfører for Venstre (Jefsen Christensen) mener, at der absolut maa være Ligestilling mellem de to konkurrerende Kreditforeninger i Sønderjylland, og da Lovforslaget har faaet en velvillig og god Behandling i Folketinget, skal jeg indskrænke mig til at anbefale ærede Medlemmer at stemme for det.

Indenrigsministeren (Kragh): De forskellige Partiers Stilling her i Salen til det foreliggende Lovforslag kommer mig ikke overraskende, det er jo den samme, som Partierne indtog i det høje Folketing, men jeg beklager naturligvis ikke at kunne bringe den ærede konservative Ordfører (Schovelin) min Tak for Tilslutning til Lovforslaget. Konservatismen har altsaa paa dette Omraade været stærk nok til at holde paa Vejen fra Folketinget herover, hvad jeg i og for sig kun kan beklage, da jeg ikke finder det rimeligt, at man stiller sig afvisende, hverken

hvad angaar Adgangen til at aabne en 5 pCt.s Serie, eller hvad angaar Statsgaranti for denne Serie. Jeg er ganske enig med Venstres ærede Ordfører (Jefsen Christensen), naar han siger, at han ikke kan opdage Velsignelsen ved Overgangen fra 4½ pCt.s rentebærende Obligationer til 5 pCt.s Obligationer. Jeg er ganske enig med ham i, at deri ligger egentlig talt ingen Velsignelse, men maaske snarere det modsatte; thi Laanet maa jo blive lavere, naar Rentefoden stiger. Man opnaar ganske vist et mindre Kurstab, men hvis Laanet er udmaalt rigtigt, kommer jo den Rentebyrde, som det større Laan til den lavere Rente betyder, ganske til at svare til den Rentebyrde, som et mindre Laan til en større Rente foranlediger. Men der er jo den i mange Ejendomsbesidderes Øjne værdifulde Forskel mellem Laanet til høj Rente og Laanet til lav Rente, at Ejendomsbesidderens nominelle Gældsbyrde bliver mindre ved det højrentede end ved det lavrentede Laan, og dette kan under visse Omstændigheder være af Betydning. I alt Fald viste det sig for at nævne et Eksempel fra Landkreditkassen, da den fik Adgang til at udstede 5 pCt.s rentebærende Obligationer, endskønt der samtidig holdtes Serier aabne med 4½ pCt.s Obligationer, at i det første Par Aar efter, at Tilladelse var givet, blev, hvis jeg ikke husker fejl, nogle og tres Procent af samtlige af Kreditkassen ordnede Laan anbragt i 5 pCt.s Serien. Det viser, at i Tider som dem, vi nu gennemlever, virker det højrentede Laan med det ringe Kurstab dragende paa Laantagerne.

Det ærede Medlem, som førte Ordet paa de Konservatives Vegne, mente, at det var en stor Fejl, der i sin Tid blev begaaet, da Sønderjyllands Kreditforening blev oprettet. Vi er jo alle vidende om, at Meningerne stod skarpt mod hinanden under Forberedelsen af denne Sag, og da vi havde Spørgsmaalet om Statsgaranti til Behandling her i 1925, lød ogsaa de Røster meget kraftigt, der hævdede det Standpunkt som rigtigt i 1920 og stadig henviste til, at man skulde have fulgt dem, udvidet de bestaaende Kreditforeninger til at gælde for Sønderjylland og undladt at oprette en særskilt Kreditforening for disse Landsdele. Men hvad nytter det at strides om denne Sag? I hvert Tilfælde burde vi nu kunne forenes i fælles Glæde over, at Sønderjyllands Kreditforening ved sin dygtige og forsigtige Ledelse er kommet ud over Vanskelighederne, og den Statsgaranti, som er blevet givet til den endnu aabne 4½ pCt.s Serie, har nu givet sønderjydske Laantagere gun-